

Publicerad 2009-01-20 22:22 av Johan-van-damme

Den vackra sången för illuminati, nynihilsterna och de svarta fanorna.

Färden går genom
partikelskiftningar i mitten
av färgerna.

Kanske skulle hon
och mitten kunna stirra
varandra i ögonen, fastna på
varandras näthinnor för alltid,
hon skulle kunna skriva om
ditt ansikte resten av mitt liv,
flaskpost, sjösalt kärlek.

Kontrast.

(En mor som är rädd för sitt barn,
gömmar sig för det
bakom dörrar,

viskar till sig själv

"jag älskar dig."

En djupröd afton i augusti

förför hon sig själv.

En grå vind sjunker till botten

som en sten i känslans fostervatten.)

Likgiltighet. Vild.

(Det stickande som
att frodas i exkrementer,
att var som ett apansikte

i drömmen.

en erigerade fallos uppe i något,
evigheten,
i det hörn den finns.

En galax

långt bortom solarna.)

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Johan-van-damme med Poeter.se id #26874 innehar upphovsrätten